

КОЛЕКТИВИ

Шануймо ся, бо ми того варті

Саме цю народну мудрість взяв на озброєння аматорський народний ансамбль народних інструментів «Шануймося» Таврійської музичної школи.

Так, закохані у чарівний світ музики, талановиті викладачі Таврійської музичної школи згуртувалися навколо здібного організатора, директора своєї школи Анатолія Васильовича Скуратівського, який з 1984 року і до сьогодні є керманічем і духовним наставником ансамблю. В основі репертуару – обробки та оранжування українських народних пісень, а також власні авторські твори Заслуженого працівника культури України, поета і композитора Анатолія Скуратівського. Ансамбль постійно працює над пошуком синтезу народного музикування і сучасних форм подачі музичного матеріалу. Так, ті, хто бував на концертах «Шануймося», підтвердять, що в інструментальних творах колективу прослуховується сучасна ритміка, яка ні в якому разі не порушує першоджерело. З гордістю можна відзначити родзинки привабливості, адже музиканти звертаються і до виконання класичних тво-

рів, та найцікавіше те, що вони працюють над тим, аби несправедливо забуті зразки фольклору звучали по-новому, сучасно, цікаво.

Відомий колектив своїми перемогами на конкурсі ансамблів та оркестрів народних інструментів «Чумацький шлях», на Всеукраїнському телетурнірі «Сонячні кларнети», відомий і своїми незабутніми концертами у рідному селі, у містах Гола Пристань, Херсон, Київ, Миколаїв, Рівне...

І де б не виступав колектив, завжди відзначається його висока професійна майстерність, самобутній виконавський стиль і любов до України, яка надає музикантам життєдайну силу. Тож армія шанувальників зростає. Колектив багачий на усіх культурно-масових заходах району та області. На творчих звітах, оглядах та конкурсах ансамбль є справжньою окрасою смаглявої Таврії.

Колектив гідний нагород та шани. У лютому 1995 року ансамблю народних інструментів «Шануймося» під керівництвом Анатолія Скуратівського присвоєне почесне звання «аматорський народний».

Вірю, любов народна житиме довічно до тих, хто не замулив у серці своєму животоки українського народу. Можливо, саме тому з ансамблем співпрацюють народні артисти України Харіс Ширінський та Наталя Лелеко, Заслужений артист України Віктор Гурба та викладач Херсонського музичного училища Василь Миколайович Олексій. Їх співпраця теж, звичайно ж, зобов'язує колектив до наполегливої праці над професійним ростом. А потенціал у колектива є, і найголовніше, що є порозуміння між усіма учасниками ансамблю «Шануймося». Хотілося б і їм усім низько вклонитися за їхню любов до родинних витоків, хочу скласти шану першій скрипці ансамблю Вікторії Гольцовій, другій скрипці – Ользі Переверзевій, флейті – Надії Лавринчук, Ользі Соловйовій (клавирні) та Геннадію Шишкіну (ударні). Звичайно ж, хочеться відзначити і солістів-вокалістів колективу: Катерину Клісь та Олену Шишкіну. Дай вам, Бог, радості!

Олег ОЛЕКСЮК, член національної Спілки письменників України.

ПОСТАТІ

200 років від дня народження Євгена Гребінки

2 лютого виповнилось 200 років від дня народження відомого українського письменника Євгена Павловича Гребінки, який протягом майже 20 років брав активну участь в українському і російському літературному процесі. Гребінка був своєрідним письменником. Його творчий доробок складають 27 байок, українські й російські поезії та досить значна за обсягом проза російською мовою. Пишучи обома мовами, Гребінка був, як відзначав ще І. Франко, «талановитим писателем російсько-українським». Своєю творчістю він неначе уособив історичну своєрідність української літератури, яка виникла, розвивалася й міцніла в безпосередніх зв'язках з російською літературою.

До ювілейної дати письменника для учнів 9-х класів проведена літературна година «Творець українського байкарства». За допомогою слайдів діти мандрували сторінками усного журналу: «Життєвий шлях письменника», «Автор пречудових українських байок», «Очі чорнії» Євгена Гребінки, «Є.П. Гребінка - прозаїк».

Найбільшу зацікавленість присутніх викликала історія створення ліричної поезії «Очі чорнії». Вірш

Євгена Гребінки – це справжній гімн всеохоплюючому й беззастережному коханню. Гімн, який викликав до життя народження пісні, що подолала простір і час. До пісні додавалися нові строфи, її виконували видатні російські співаки Федір Шаляпін і Борис Штоколов, циганські співаки Валерій Агафонов і Микола Сліченко, американець африканського походження Луї Армстронг, іспанець Хуліо Іглесіас і «трио золотих тенорів» - італієць Лучано Паваротті, іспанець Пласідо Домінго та Хосе Каррерас. «Очі чорнії» звучали то як циганська пісня, то як романс, або ж як джазові варіації, як чарльстон, як вальс, як лірична пісня. У запису виконання циганським співаком Миколою Сліченко учні мали змогу насолоджуватися поетичним шедевром Євгена Гребінки.

Рання смерть обірвала творчість обдарованого і самобутнього письменника в повному розквіті, але й досі живуть його кращі твори, які дають нам естетичну насолоду. Ми повинні не лише пишати, а й мати гордість за українську культуру.

Альона ТУРКОТ, заввідділом обслуговування Голопристанської ЦРБ.

РОМАНТИЧНІ ПОЧУТТЯ

Кохання прагне кожен

День Святого Валентина - це свято двох закоханих сердець і, звичайно ж, тих, хто ще шукає своє кохання.

Свято це чуттєве, романтичне та незвичайне. До нас воно прийшло нещодавно, але встигло сподобатися багатьом. Яка ж історія цього свята? І хто винуватець його виникнення?

Початок цієї прекрасної традиції поклала зворушлива історія одного кохання... Дуже давно, в III столітті нашої ери, римський імператор Клавдій III видав указ, що забороняв людям одружуватися. Войовничий імператор вирішив, що шлюб утримує чоловіків вдома, заважаючи їм проявляти хоробрість у військових битвах. І тільки один-єдиний єпископ Валентин чинив опір наказу і таємно продовжував вінчати закоханих. Про це доповіли імператору, і Валентина ув'язнили, засудивши до смерті. Дочка тюремника, побачивши Ва-

лентина і дізнавшись про його історію, закохалася в нього. Чоловік відповів їй взаємністю. Так як зустрічатися вони не могли, закохані спілкувалися за допомогою листування. Листи свої відважний єпископ підписував «Від Валентина». Сьогодні такі записки називають «валентинками», які згодом стали означати освідчення в коханні та вірності.

Але є й інші історичні свідчення, в яких сказано, що одного разу Валентин обвинчав юнака та дівчину, батьки яких були проти цього шлюбу. Слава про заступника закоханих поширилася по всій країні і до єпископа зверталися за допомогою молоді пари, які потребували захисника і покровителя. Після смерті Валентина над його могилою була збудована церква, а 14 лютого став днем його пам'яті.

Так, існує кілька версій цієї історії. Стендаль, наприклад, написав про це роман «Пармська обитель». Важливим є інше: всі закохані отримали своє свято і зайвий привід для гарячих освідчень, ніжних обіймів і подарунків.

Це свято не залишилося поза увагою центральної районної бібліотеки. В читальній залі книгозбірні пройшла конкурсno-розважальна програма «Подаруй валентинку...». Головними героями зустрічі стали старшокласники ЗОШ № 4.

В переповненій залі панувала весела та доброзичлива атмосфера. Всі учні із задоволенням активно брали участь в конкурсах «Смішинка», «Зіркова пара», «Зрозумій мене без слів», «Кохання з першого погляду», «Валентинка». В цих конкурсах юнаки за допомогою веселої пантоміми освідчувалися в коханні дівчатам. На короткий час учасники спробували себе в ролі зіркових пар з відомих телесеріалів. Також дізналися про те, як святкують День Валентина в різних країнах. А з магічної скриньки кожен собі дістав жартівливе побажання до Дня закоханих.

Вся розважально-конкурсna програма супроводжувалася слайдами та приємною романтичною музикою. В кінці цієї програми за результатами голосування були обрані Валентин та Валентина.

Тетяна БІРЮКОВА, бібліотекар юнацького абонементу Голопристанської ЦРБ.

